

at vi ikke mener, det spiller nogen større Rolle, da de Poster, som vi ikke allerede har faaet Nedsættelse paa, er af en saadan Beskaffenhed, at de ikke berører danske Interesser. Med Hensyn til Estland er Forholdet det, at hvis de Indrømmelser, der gøres Estland i Fremtiden og er gjort det i Fortiden, tilstaas noget andet Land, bliver Danmark ogsaa delagtig deri. Fra vor Side har vi taget Forbehold først og fremmest med Hensyn til Island og desforuden med Hensyn til vor Grænsehandel med Sverige og visse Fiskeri- og Skibsfartsbestemmelser. Vi har ogsaa forbeholdt os Retten til i Fremtiden at give Norge de samme Fordele. Desforuden er der selvfølgelig taget det nødvendige Forbehold med Hensyn til Grønland.

Jeg har nu i store Træk gjort Rede for Traktaten, som har været drøftet indgaaende med det udenrigske Nævn. Jeg skal tildele mig at anbefale den til det høje Tings Velvillie i Haab om, at den maa nyde en god og hurtig Behandling, da Sagen fra den finske Rigsdags Side allerede er færdig.

Moltesen: I Danmark fulgte man med Beundring Finlands Kamp mod den russiske Zarismes Forsøg paa at russificere Landet. I denne Kamp følte hele den vesterlandske Kulturverden, at Finland kæmpede for mere end sig selv. Faa Folk havde bedre Forudsætninger for at forstaa, hvad Kampen gjaldt, end det danske, og da Finland vandt sin Selvstændighed — det var et af Verdenskrigens Resultater —, vakte det rundt i Danmark en særlig Glæde. Da den sociale Udvikling, som var i stærk Gang i Finland, ved Smitte fra det røde Rusland blev afbrudt af den røde Revolution, fulgte man den frygtelige Krise i det finske Folk med tilbageholdt Aandedræt, og man spurgte sig selv, om sligt virkelig kunde finde Sted i et vesterlandsk Kultursamfund. Nu forstaa man det bedre, nu forbauses man snarere over, hvor hurtig Finland kom igennem den sociale Revolution og ind i den betydningsfulde sociale Udvikling, som nu er i Gang deroppe.

Spændingen mellem den svenske og den finske Stamme følger vi herved med stor Interesse. Svensk-Finnerne, som i Aarhundreder har været Landets Kulturbærere og Overklasse, maa nu stilles jævnsides med Finsk-Finnerne, den finske Grundlov og hele den øvrige Lovgivning sikrer lige Vilkaar for begge Parter. Da Folkeforbundet krævede, at Finland skulde modtage en Minoritetstraktat af samme Form og Indhold som de øvrige nye Stater, blev

Finland fritaget derfor, fordi det kunde paavise, at i dets Grundlov og i dets Lovgivning i det hele taget var der sikret Mindretallene større Ret end den, som Minoritetstraktaten tilsikrede. I denne Henseende kunde de staa paa samme Standpunkt, som Danmark stod, da der var Tale om, at vi skulde have en Minoritetstraktat for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende. Nu ved vi jo, at Love og gode Foranstaltninger ikke hjælper meget, men at det fremfor alt kommer an paa den gode Villie. Vi følger nøje Kampen deroppe mellem de to Stammer, fordi af dens Udfald afhænger det, om den ældgamle nordiske Kulturforbindelse skal fortsættes, hvad vi meget haaber.

Da denne Traktat forleden Dag behandlede i den finske Rigsdag, blev der udtalt Glæde over, at Danmark ved denne Handelstraktat tilkendte Finland samme Stilling som de øvrige skandinaviske Brødestater; de følte da, at der var strakt en Haand ud til dem fra de skandinaviske Staters Side, en Haand, som de undertiden havde følt hvilede i Baglommen. Denne Handelstraktat er et Udtryk for Danmarks Ønske om en nøje Forbindelse med Finland paa det økonomiske og kulturelle Omraade. Den skaber en ny almindelig og fast Basis for vort økonomiske Samkvem med Finland, og det paa Mestbegunstigelsens Grund. Som fremhævet i selve Traktaten og i Bemærkningerne til den, er det en Mestbegünstigelsestraktat, det vil sige, at hvert af de to Landes Undersaatter, Varer o. s. v. faar de samme Fordele i det andet Land, som dette maatte tilstaa et hvilket som helst tredie Lands Undersaatter, Varer o. s. v. indenfor det Omraade, som Mestbegünstigelsesretten i det givne Tilfælde omhandler. Danmark og Finland har i nærværende Traktat i Princippet hævdet den Opfattelse af Mestbegünstigelsesretten, at man kan gøre Krav paa alle Indrømmelser, som paa det paagældende Omraade gives et tredie Land, uanset, om dette har ydet særlig Kompensation for disse; man erhverver automatisk samme Indrømmelser.

Imidlertid er der jo, som vi hørte i den højtærede Udenrigsministers Tale, i denne Traktat taget visse Forbehold. Finland har saaledes taget visse Forbehold overfor Frankrig. Det hænger vel sammen med den kraftige Forbudslovgivning, som findes i Finland, og som jo giver det en Særstilling overfor et vinproducerende Land som Frankrig. Men fra disse Forbehold er undtaget de paa en særlig Fortegnelse opførte Varer, som altsaa ved